

Kolmannella valitusperusteellaan kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen toteamalla, että viranomaisen, jolla on oikeus tehdä palvelukseenottoa koskeva sopimus, ei käyttänyt väärin harkintavaltansa. Väliaikaisten toimihenkilöiden käyttämisen tavoitteena oli näet vähentää avoimina olevia toimia komissiossa ja erityisesti vastata kilpailun läpäisseiden hakijoiden puutteeseen.

Mainittua tavoitetta ei kuitenkaan ollut millään tavalla saavutettu epäämällä kantajan sopimuksen jatkaminen ”peräkkäisyyden vastaisen” säännön soveltamisen seurauksena, koska hänen toimensa oli julkistettu haettavaksi ennen kuin mitään kilpailujen perusteella laadittuja luetteloita oli julkaistu. Lisäksi toinen väliaikainen toimihenkilö oli otettu palvelukseen pitkäksi ajaksi tähän toimeen, kun taas kaikkien muiden lyhyeksi ajaksi palvelukseen otettujen väliaikaisten toimihenkilöiden sopimuksia samalla osastolla oli uudistettu viran puolesta julkistamatta heidän toimiaan etukäteen haettaviksi.

Lopuksi yhdenvertaisuuden periaatetta oli loukattu, koska kaikkien muiden virkaikä lukuun ottamatta vastaavassa tilanteessa olevien väliaikaisten toimihenkilöiden sopimuksia oli jatkettu julkistamatta heidän toimiaan haettaviksi päinvastoin kuin hänen tapauksessaan oli menetelty. Tässä yhteydessä todistustaakka oli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa virheellisesti käännetty, koska vastaajan — ei kantajan — tehtävänä oli osoittaa, että vastaajan itse laatimia sääntöjä noudatettiin.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Wien (Itävalta) on esittänyt 15.1.2009 — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH v. Silva Trade, SA

(Asia C-19/09)

(2009/C 82/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Vastaaja: Silva Trade SA

Ennakkoratkaisukysymykset

1) a) Voidaanko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001⁽¹⁾ (jäljempänä Bryssel I -asetus)

5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toisen luettelma-kohdan säännöstä soveltaa palvelujen suorittamista koskevaan sopimukseen myös silloin, kun palvelut suoritetaan sopimuksen mukaisesti useissa jäsenvaltioissa?

b) Mikäli edellä mainittuun kysymykseen vastataan myöntävästi: onko mainittua säännöstä tulkittava siten, että luonteenomaisen veloitteen täytäntöönpanopaikka on määritettävä sen paikkakunnan mukaan, jossa sijaitsee palvelun suorittajan toiminnan painopiste, joka arvioidaan toimintaan käytetyn ajan ja sen merkityksen perusteella, ja

c) mikäli toiminnan painopistettä ei voida määrittää, kantaja voi nostaa kanteen kaikkien sopimukseen perustuvien veloitteiden osalta valintansa mukaan millä tahansa paikkakunnalla, jossa palvelua yhteisön alueella suoritetaan?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: voidaanko Bryssel I -asetuksen 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdan säännöstä soveltaa palvelujen suorittamista koskevaan sopimukseen myös silloin, kun palvelut suoritetaan sopimuksen mukaisesti useissa jäsenvaltioissa?

⁽¹⁾ EYVL L 12, s. 1.

Kanne 15.1.2009 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-20/09)

(2009/C 82/23)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: R. Lyal ja A. Caeiros)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY 56 artiklan eikä Euroopan talousalueesta (ETA) tehdyn sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on lailla nro 39-A/2005 käyttöön otetun korjaamisen yhteydessä säätänyt etuisuuskohtelusta verotuksessa niiden julkista velkaa koskevien velkakirjojen osalta, joita yksinomaan Portugalin tasavalta on laskenut liikkeeseen.

— Portugalin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.